

використовуються обидва терміни: "збереження" відповідає "conservation" та "охорона" відповідає "protection".

Конвенція про біологічне різноманіття використовує термін "збереження" у розумінні збереження екосистем, природних місць існування, підтримання та відновлення життєздатних популяцій видів в їх природному середовищі існування, та термін "охорона", коли мова йде про райони, що виділяються для досягнення конкретних природоохоронних цілей.

В міжнародному праві також використовується термін "захист". Захист на думку деяких авторів – це частина охорони, виникає при порушенні правил та представляє заходи з відновлення порушеного положення. Захист, в свою чергу – одна з форм правового регулювання.

На наш погляд, найкращим для застосування є термін збереження. Він є найбільш змістовним та включає в себе поняття охорони та захисту. Збереження – це кінцевий результат, до якого ми врешті решт прагнемо і для досягнення якого укладаємо міжнародні угоди та складаємо національні природоохоронні законодавчі акти.

Література:

1. Молодцов С. В. Международно-правовой режим открытого моря и континентального шельфа / С. В. Молодцов. – М.: Изд-во АН СССР, 1960, – С. 209.
2. Чичварин В. А. Проблемы международной охраны природы / В. А. Чичварин // Международные соглашения по охране природы. – М.: Юридическая литература, 1966. – С. 12.
3. Иванченко Н. С. Рациональное использование живых ресурсов моря: Международно-правовые вопросы/Н. С. Иванченко. – М.: Пищевая промышленность, 1975. – 156 с.
4. Міжнародна конвенція Організації Об'єднаних Націй з морського права. – Нью-Йорк: Вид-во ООН, 1982. – 204 с.
5. Міжнародна конвенція про збереження морських живих ресурсів Антарктики, 1976 р. [Електронний ресурс]. – К. : CD-вид-во "Інфодиск", 2005. – (Законодавство України). – Заголовок з екрану.